

## **U Z N E S E N I E**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvinenej **K. K., rod. V.**, pre obzvlášť závažný zločin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 14. septembra 2011 v Bratislave, o dovolaní obvinenej K. K., rod. V., ktoré podala prostredníctvom obhajkyne JUDr. E. H. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 18. januára 2011, sp. zn. 7To 30/2010, rozhodol

### **t a k t o :**

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej K. K., rod. V. **s a o d m i e t a.**

### **O d ô v o d n e n i e**

Rozsudkom Okresného súdu v Nitre z 9. februára 2010, sp. zn. 6T 34/2008, bola obvinená K. M., teraz K., rod. V. uznaná za vinnú, v bode 1/ rozsudku z obzvlášť závažného zločinu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a v bode 2/ rozsudku z návodu na zločin sprenevery podľa § 21 ods. 1 písm. b/, § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na skutkovom základe, že :

1/

v období od 30. októbra 2006 do 08. novembra 2006 v N., po predchádzajúcej dohode, za účelom neoprávneného získania peňažných prostriedkov Ž. Š. ako zamestnankyňa D.D., (ďalej len D.) opakovane vykonala fiktívny vklad finančných prostriedkov na účty K. M., M. L. a J. S. vedené v D., pričom finančné prostriedky v skutočnosti na uvedené účty vložené neboli, ale jednalo sa o peňažné prostriedky D., následne K. M. osobne alebo

v spoločnosti M. L. a J. S. (nemali vedomosť o pôvode peňazí) takto uložené peňažné prostriedky v priebehu uvedeného obdobia vybrala, čím spôsobili D. škodu v celkovej výške 4 286 800 Sk (142 295,69 eur),

2/

v období od 30. júla 2006 do 08. novembra 2006 v N. K. M. naviedla Ž. Š., zamestnankyňu D., aby opakovane vykonala výber peňažných prostriedkov D. z príručného trezoru, zvereného Ž. Š. zamestnávateľom, ktorá vzápätí peňažné prostriedky v hotovosti odovzdala K. M., spravidla na parkovisku nachádzajúcom sa pri pobočke D. v N., uvedeným konaním spôsobili D. škodu v celkovej výške cca 2 703 200 Sk (89 729,80 eur).

Za to jej bol uložený podľa § 221 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. ju súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. jej bol uložený aj ochranný dohľad na 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvinenú K. K., aby spoločne a nerozdielne s právoplatne spoluodsúdenou Ž. Š. uhradili škodu poškodenej D. S., a. s., IČO: X., so sídlom v Ž. vo výške 231 620,37 eur.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obvinená K., na základe ktorého Krajský súd v Nitre rozsudkom z 18. januára 2011, sp. zn. 7To 30/2010, podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste, vo vzťahu k obvinenej K. K. a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvinenej K. K., rod. V. uložil podľa § 221 ods. 4 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák. a na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/, postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody ju zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku krajského súdu podala prostredníctvom splnomocnenej obhajkyne JUDr. E. H. dovolanie obvinená K. K.. Dovolanie podala z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. – rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V písomných dôvodoch dovolania uviedla, že sa ako obvinená nemôže stotožniť s právnym posúdením zisteného skutkového stavu a zdôraznila, že sa necíti byť vinná zo spáchania skutkov, ktoré sú jej kladené za vinu. Uviedla, že poskytnuté finančné prostriedky považovala a stále považuje za pôžičku, pretože úmysel získať uvedené finančné prostriedky protizákonne nikdy nemala. Takýto úmysel jej ani nebol riadne preukázaný. Predmetnú sumu mala v úmysle vrátiť.

Konštatovala, že na naplnenie subjektívnej stránky trestného činu sa vyžaduje, aby bolo preukázané, že páchatel' už v čase, keď zmluvný záväzok uzaviera, konal v úmysle, že záväzok nesplní, alebo ho nebude môcť splniť a veriteľa tak uvádza do omylu, aby sa obohatil na jeho škodu.

V písomných dôvodoch dovolania ďalej obvinená vo vzťahu ku skutku v bode 2/ uviedla, že takéhoto konania sa nedopustila. Súd pri ustálení tohto skutku vychádzal prevažne z výpovede spoluobvinenej Ž. Š..

V závere vyslovila presvedčenie, že súd pre náležité zistenie skutkového stavu nezabezpečil dôkazy, ktoré by jednoznačne preukazovali konanie kladené jej za vinu.

Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vydal rozsudok, ktorým by vyslovil, že dovolaním napadnutým rozsudkom krajského súdu bol porušený zákon, zrušil tento rozsudok ako i rozsudok okresného súdu a aby vec vrátil Okresnému súdu v Nitre, aby ju v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Na podklade podaného dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou

oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a mieste, kde tento mimoriadny opravný prostriedok možno podať, ale zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu v sústave súdov, zameranú na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je na súde I. stupňa a jeho skutkové závery môže doplniť, alebo meniť len odvolací súd. Dovolací súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení, nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože dôkazy v konaní o dovolaní nemôže sám vykonávať. Namietané nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolacie námietky obvinenej smerovali k tomu, že namietala rozsah vykonaného dokazovania, keď konštatovala, že súd si nezabezpečil dostatok dôkazov preukazujúcich jej vinu a tiež spôsob hodnotenia dôkazov vo vzťahu k posúdeniu subjektívnej stránky jej konania a keď namietala pravdivosť výpovede spoluobvinenej Š.. Žiadala zrušiť napadnuté rozhodnutia v rámci dovolacieho konania z dôvodu, že sa necíti byť vinná.

V posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože ako je uvedené vyššie, dovolací súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení a nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy, preto bez preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí, dovolanie odmietol postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

**P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.**

**V Bratislave 14. septembra 2011**

**JUDr. Jana S e r b o v á, v. r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová